

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte	Iurie Diaconu,
Judecători	Liliana Catan, Ion Guzun
cu participarea:	
procurorului	Dumitru Graur,
avocatului	Olesea Plugaru,

a judecat, în ședință închisă, recursul declarat de avocata Aliona Rusnac, împotriva încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 februarie 2020, în privința inculpatului

Solcanu Ivan XXXXXX.

Termenul de examinare
în instanța de recurs: 18.02.2020 – 20.02.2020.

Avocatul a susținut recursul în sensul declarat.

Procurorul s-a pronunțat pentru respingerea recursului și menținerea încheierii contestate.

Asupra recursului nominalizat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 24 septembrie 2019, Solcanu Ivan a fost condamnat în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând cu data intrării în vigoare a sentinței, cu includerea perioadei aflării în arest de la 21.04.2015 până la 24.04.2015.

Față de inculpat a fost aplicată măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara.

2. Instanța de fond a constatat că la 20 aprilie 2015, aproximativ orele 22.40, inculpatul Solcanu Ivan, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în drum, în fața gospodăriei lui Costiceanu O., din XXXXXX, XXXXXX, în cadrul unui

conflict iscat spontan între el și Sârbu A., intenționat, având scopul de a-l omorî pe Costiceanu O., care a intervenit în apărarea lui Sârbu A., i-a aplicat acestuia două lovituri cu un cuțit de vânătoare în regiunea spatelui, însă, din cauze independente de voința lui, nu și-a dus intenția până la capăt, deoarece victimei i-a fost acordat neîntârziat ajutor medical, cu spitalizarea lui în stare gravă la Spitalul municipal Bălți.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 94/D din 03.05.2015, lui Costiceanu O. i-au fost cauzate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, exprimate prin traumatism toracic deschis, plagă tăiată de cuțit penetrantă în regiunea cutiei toracice dreapta, pneumohemotorace pe dreapta.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, ca tentativă de omor intenționat, adică tentativa de omor a unei persoane, acțiune intenționată care din cauze independente de voința făptuitorului nu și-a produs efectul.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

4. În cadrul judecării cauzei în ordine de apel, procurorul a înaintat demers privind aplicarea față de inculpat a măsurii preventive - arestarea preventivă și eliberarea mandatului de arest pentru o perioadă de 30 zile, cu anunțarea acestuia în căutare.

Acuzatorul de stat a indicat că cauza penală a fost numită pentru examinare la Curtea de Apel Bălți pentru 06.11.2019, 04.12.2019, 15.01.2020, ședințe în care inculpatul, fiind citat și dispusă aducerea lui forțată de pe adresa indicată în apelul declarat, nu s-a prezentat.

Astfel, inculpatul, din motive necunoscute, se eschivează de la prezentarea în instanța de apel, iar acest fapt duce la tergiversarea examinării cauzei penale.

5. Potrivit încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 februarie 2020, demersul a fost admis.

Față de inculpat a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arestare preventivă pe un termen de 30 zile din momentul reținerii, cu anunțarea lui în căutare și eliberarea mandatului de arest în privința acestuia.

Instanța de apel a reținut că, în ședința de judecată din 05.02.2020, procurorul a invocat imposibilitatea soluționării apelului în lipsa inculpatului și a înaintat demers cu privire la aplicarea în privința acestuia a măsurii preventive sub formă de arestare preventivă, cu anunțarea lui în căutare, motivând că inculpatul se ascunde de la prezentarea în fața instanței de judecată, prin ce tergiversează examinarea cauzei, iar aplicarea măsurii solicitate este necesară pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului.

Totodată, din motivul neprezentării în instanța de apel, în privința inculpatului a fost dispusă aducerea silită, care nu a avut rezultate pozitive, fiind stabilit că la adresa indicată inculpatul nu se află, iar locul aflării lui nu este cunoscut.

Dat fiind că este imposibilă examinarea cauzei în ordine de apel în lipsa inculpatului, locul aflării acestuia nefiind cunoscut, or, el nu se află la adresa de domiciliu indicată și nu a înștiințat instanța despre schimbarea domiciliului, motiv

din care încercările de a asigura prezența lui în ședința de judecată au eșuat, împrejurări în care se confirmă că acesta se eschivează de instanța de judecată.

Astfel, persistă riscul eschivării inculpatului de la judecată, deoarece, cunoscând că în privința lui este intentat dosar penal și pronunțată sentință de condamnare, care nu este irevocabilă și recepționând citația instanței de apel, el nu a anunțat despre imposibilitatea și motivele neprezentării, despre locul aflării și eventuala schimbare a domiciliului. La fel, pe parcursul a patru ședințe de judecată nu a fost prezentată vreo informație certă cu privire la locul aflării inculpatului, fiind stabilit doar că acesta nu se află la adresa indicată de el ca domiciliu, ce pune în pericol examinarea obiectivă și în termen rezonabil a cauzei și prezintă o bănuială rezonabilă ca, nefiind limitat în dreptul de a circula, inculpatul ar putea, în continuare, să rămână neinteresat de soluționarea cauzei, să se eschiveze de instanța de judecată, punând în pericol buna desfășurare a procesului penal.

Ori, prezența circumstanțelor de fapt constatate relevă temeinicia demersului înaintat, ce condiționează aplicarea arestării preventive, cu eliberarea mandatului de arestare preventivă pe un termen de 30 zile în privința inculpatului și anunțarea acestuia în căutare, deoarece la moment nu se cunoaște locul aflării lui.

Pe lângă aceasta, soluția de aplicare a măsurii preventive și nu înlocuirea acesteia, după cum s-a solicitat în demers, este condiționată de faptul că prin sentința din 24.09.2019 în privința inculpatului a fost aplicată măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara care, potrivit art. 178 alin. (3) Cod de procedură penală, fără a fi prelungită, nu poate depăși termenul de 60 zile, astfel, fiind necesară aplicarea și nu înlocuirea măsurii preventive.

6. Avocata Aliona Rusnac a declarat recurs, solicitând casarea acestei încheierii și anularea mandatului de arest în privința inculpatului.

Recurenta a invocat că inculpatul nu a fost citat legal în ședințele de judecată, iar aducerea silită dispusă în privința lui nu a fost executată.

Astfel, deținerea inculpatului în stare de arest contravine normelor internaționale ce vizează dreptul garantat al persoanei la libertate și siguranță stipulat în art. 5 al CEDO.

Totodată, procurorul nu a prezentat probe incontestabile, concludente și pertinente ce ar permite instanței de a se convinge și a decide în conformitate cu prevederile legii, necesitatea aplicării măsurii preventive – arestul preventiv, iar instanța de apel nu s-a expus nici în încheiere asupra faptului invocat de apărare referitor la lista probelor în acest sens.

Ori, în încheiere, necesitatea aplicării măsurii preventive sub formă de arestare preventivă în privința inculpatului a fost motivată numai în baza faptului că acesta nu s-a prezentat de câteva ori în ședința de judecată.

7. Judecând recursul respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform art. 311, 312, 329, 416 Cod de procedură penală, instanța de apel, deliberând asupra apelului, dacă este necesar, poate hotărî aplicarea dispozițiilor privitoare la măsurile preventive. În cazul aplicării arestării preventive, hotărârea

instanței poate fi atacată în instanța ierarhic superioară cu recurs, pentru efectuarea controlului judiciar al legalității deciziei respective.

Conform art. 175 alin. (2) Cod de procedură penală, măsurile preventive sunt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica inculpatul să se ascundă de judecată, spre aceea ca el să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanță a executării sentinței. Potrivit art. 176 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că inculpatul ar putea să se ascundă de instanță. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanță pentru asigurarea executării sentinței. Arestarea preventivă se aplică persoanei care este inculpată de săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 3 ani și doar în condițiile prevăzute de prezentul cod. Potrivit art. 185 alin. (4) Cod de procedură penală, încheierea privind arestarea preventivă poate fi atacată cu recurs în instanța ierarhic superioară.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect și cu referire la argumentele invocate în recurs, menționate în pct. 6. din prezenta decizie, se atestă că potrivit art. 5 alin. 1 din CEDO, art. 176 alin. (1) și (2), 185 alin. (1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. Arestarea preventivă poate fi aplicată persoanei care este învinuită de săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave, pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 3 ani, și numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile de a presupune că inculpatul ar putea să se ascundă de instanță, să împiedice stabilirea adevărului în procesul penal și când inculpatul nu are loc permanent de trai pe teritoriul R. Moldova.

Totodată, circumstanțele pe care se întemeiază soluția instanței de apel privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arestare preventivă, reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, coroborează fără echivoc cu prescripțiile de drept nominalizate.

Circumstanțele constatate în partea descriptivă a încheierii contestate, relevă că instanța de apel a soluționat demersul procurorului privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arestare preventivă pe un termen de 30 zile în strictă conformitate cu prescripțiile de drept procesual enunțate mai sus, inclusiv ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei incriminate inculpatului, de existența unor suficiente temeiuri rezonabile de a presupune că inculpatul ar putea să se ascundă de instanță, să împiedice buna desfășurare a procesul penal, toate acestea fiind fondate și probate pe împrejurările conținute în materialele respectivului dosar penal și reproduse la pct. 4. - 6. din prezenta decizie, care continue să fie valabile până în prezent, nefiind denegate de recurent prin probe pertinente, concludente, utile și veridice.

Mai mult, potrivit art. 176 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 5 alin. (1) lit. a) din CEDO, arestarea preventivă poate fi aplicată de către instanță pentru asigurarea executării sentinței. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția cazurilor dacă este deținut legal pe baza condamnării pronunțate de către un tribunal competent.

Ori, inculpatul a declarat apel împotriva sentinței din 24.09.2019, în care a indicat o altă adresă de domiciliu decât celelalte două indicate de el și regăsite în materialele cauzei, dar fiind citat legal, din motive necunoscute, nu s-a prezentat în ședințele de judecată, ordonanțele de aducerea lui silită nefiind posibil de executat pe motiv că nu locuiește pe adresa indicată în cererea de apel, împrejurări care denotă temeieri rezonabile de a presupune că inculpatul se ascunde de instanță, fiind pusă în pericol buna desfășurare a procesului penal și asigurarea unei eventuale executări a sentinței.

Astfel, măsurile întreprinse de instanța de apel, indicate în încheierea contestată, sunt perfect legale, fiind îndreptățite și să asigure executarea de către inculpat a sentinței specificate, existând constatările în fapt și în drept a instanței de fond că el a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, fiind condamnat la 10 ani închisoare.

Împrejurările nominalizate denotă în mod concludent, că decizia atacată este întemeiată și legală, dat fiind că instanța de apel a soluționat chestiunea privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arestare preventivă inculpatului în strictă conformitate cu prescripțiile de drept procesual și material, că recursul declarat de este unul neîntemeiat.

Potrivit art. 312 alin. (5) pct. 2) Cod de procedură penală, în urma controlului judiciar efectuat, instanța respinge recursul, dacă acesta este neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi respins integral.

8. Conform art. 312 alin. (5) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Respinge recursul declarat de avocata Aliona Rusnac împotriva încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 februarie 2020, privind aplicarea măsurii preventive - arestarea preventivă pe un termen de 30 zile, cu emiterea mandatului de arestare și anunțarea în căutare a inculpatului Solcanu Ivan XXXX.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integrală la 21 februarie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun